

Pfv.IV.21.426/2014/10.szám

A Kúria a dr. Kiss Tamás Lajos pártfogó ügyvéd által képviselt .. felperesnek a dr. Mocsai Gellért ügyvéd által képviselt alperes ellen közgyűlési határozat megtámadása iránt a Budapest Környéki Törvényszéken 12.P.25.132/2012. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.469/2013/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A pártfogó ügyvéd díját és a le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A megállapított tényállás szerint a felperes az alperesi horgászegyesület tagja. 2012. szeptember 3-án reggel fél 6 óra körüli időben a felperes az egyesületi horgásztónál belépésre várakozott, majd a késedelmesen érkező .. halőrön mulasztását számon kérte. Ezután a felperes és a halőr között szóváltás alakult ki, amely során bizonyos összefüggésben szóba került az egyesület elnökének, ..nak a neve. A történetekről .. halőr 2012. szeptember 3-án halőri jelentést fogalmazott meg, amelyben tényként állította, hogy a felperes őt, továbbá a horgásztársak elmondása szerint az

egyesület elnökét és annak édesanyját minősíthetetlenül szidalmazta, csupán a horgásztársak beavatkozása után csillapodott le.

A jelentés alapján .. egyesületi elnök 2012. szeptember 5-én fegyelmi eljárást rendelt el. Az alperes fegyelmi bizottságának elnöke 2012. szeptember 12-én kelt idézésével a felperest a 2012. szeptember 22-én tartandó fegyelmi tárgyalásra megidézte. Az idézésben közölték, hogy az eljárás alapját az a halóri jelentés jelenti, amely szerint a felperes az ellenőrzésre jogosult személyt, valamint az egyesület elnökét sértegette, szidalmazta. A felperes a 2012. szeptember 22-én megtartott fegyelmi tárgyaláson megjelent. A fegyelmi bizottság elnöke .. .. tagok voltak. A fegyelmi tárgyaláson a felperes sérelmezte a fegyelmi bizottság összetételét, sérelmezte az általa meghallgatni kért .. tanú megidézésének elmaradását. Vitatta, hogy bármiféle fegyelmi vétséget követett volna el. A bizottság tanúkat hallgatott meg .. .. személyében, majd 13/2012/FB határozatában megállapította, hogy a felperes megvalósította a fegyelmi szabályzat 2. § e) pontjába ütköző fegyelmi vétséget, ezért őt a szabályzat fegyelmi vétségek esetén alkalmazandó büntetések 4. pontja alapján a horgászattól és a horgásztavakra való belépéstől 2 évre, 2014. szeptember 22-éig eltiltotta. A határozat indoklása azt tartalmazta, hogy a felperes nem tanúsított megbánást, a bizottsággal nem kívánt együttműködni, a tárgyaláson minősíthetetlen hangnemben beszélt, a halórt és a tanúkat hazugnak nevezte. Rögzítették azt is, hogy horgászengedélyét a bizottságnak nem volt hajlandó átadni, tagadta a terhére rótt vétség elkövetését. Az indoklás értelmében enyhítő körülményként értékelték azt, hogy a felperes eddig fegyelmi büntetésben nem részesült, ugyanakkor figyelembe vették azt, hogy nem volt hajlandó együttműködni a fegyelmi bizottsággal.

Az elsőfokú határozattal szemben a felperes a rendelkezésére álló határidőben jogorvoslattel élt. A másodfokú fegyelmi tárgyalást 2012. október 20-án tartották, amelyre a felperest megidézték. A felperes által meghallgatni kért tanú, .. ugyancsak idézést kapott, ő azonban nem jelent meg, távolmaradását levélben kimentette azzal, hogy a helyszínen tartózkodott az esemény napján, de a felperes terhére rótt cselekményből nem hallott semmit, mert gépkocsijában ült és rádiót hallgatott. Az ülésen a bizottság tanúkat hallgatott ki, majd 1/2012. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy a felperes megvalósította a fegyelmi szabályzat 2. § e) pontjában foglaltakat. A másodfokú határozatot 2012. október 29-én kézbesítették a felperesnek.

A felperes a törvényes határidőben a határozattal szemben keresetet terjesztett elő a bíróságnál. Ebben kérte az első- és másodfokú fegyelmi határozatok megsemmisítését, továbbá kérte az alperes

kötelezését 600.000 forint kártérítés megfizetésére, amelyből 300.000 forint vagyoni kárigény, 300.000 forint pedig nem vagyoni kártérítés iránti igény volt. Keresetében a felperes előadta, hogy az egyesület elnöke távoli rokona, ezért az eljárás lefolytatásának etikai akadályai voltak. Álláspontja szerint a fegyelmi szervek vele szemben elfogultak voltak, az eljárás alapját képező halóri jelentés valótlan tartalmú volt és eljárási szabályok megszegésével készült. Előadta azt is, hogy a vele szemben tanúskodó személyek a terhére elfogultak voltak, így vallomásaikat figyelmen kívül kellett volna hagyni. Kifogásolta azt is, hogy az általa meghallgatni kért tanú tényleges meghallgatására nem került sor, illetve írásbeli nyilatkozatát nem megfelelően értékelték. Álláspontja szerint semmilyen fegyelmi vétséget nem követett el, így vele szemben büntetést sem lehetett volna alkalmazni, egyébként pedig az alkalmazott szankció önmagában is súlyosan eltúlzott volt. Kárigényét arra alapozta, hogy a megalapozatlan döntéssel megfosztották a horgászat lehetőségétől, megfosztották egy fontos regenerációs lehetőségtől és az esetleges horgászszákmánytól.

Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte. Álláspontja szerint teljes mértékben betartották az irányadó eljárási és anyagi jogi szabályokat és a felperest a ténylegesen elkövetett fegyelmi vétséggel arányos büntetéssel sújtották.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és a felperest a perköltség megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a fegyelmi eljárás során betartotta a rá vonatkozó eljárásjogi és anyagi jogi szabályokat. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a halóri jelentés alkalmas volt a fegyelmi eljárás megindítására, a kisebb formai hiányosságok a tartalmát nem teszik megkérdőjelezhetővé. Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy összeférhetetlenség vagy elfogultság az elsőfokú fegyelmi bizottság tagjait nem érintette, miként a másodfokú fegyelmi bizottság tagjait sem. Az elsőfokú bíróság összefoglalóan megállapította azt is, hogy mind az első-, mind a másodfokon eljáró fegyelmi bizottság a rá vonatkozó eljárási rendnek megfelelően járt el és a lefolytatott bizonyítás alapján okszerűen állapította meg, hogy az adott napon a felperes az eljáró halórt szidalmazta, illetve ennek anyagi jogi értékelése is jogsértés nélkül történt. Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a következetes bírói gyakorlat értelmében a saját belső szabályzat határai között az egyesületi autonómia körébe tartozik a büntetés mértékének meghatározása, így ennek bírósági felülvizsgálatára nincs lehetőség. Miután a meghozott határozatokat jogszerűnek találta, az elsőfokú bíróság megállapította, hogy jogalap hiányában nincs helye az alperes kártérítésre kötelezésének sem.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest az alperes

javára perköltség megfizetésére kötelezte. A jogerős ítélet indokolása rögzítette, hogy a fellebbezés hivatalból történő elutasítására nem volt törvényes indok. Érdemben annyiban egyetértett a felperes fellebbezésével a jogerős ítélet, hogy a halásznai őrs feljelentése nem felelt meg maradéktalanul az előírásoknak, mert nem tartalmazta az elkövető és a tanúk személyi és horgászati adatait, valamint a jelentést nem íratta alá a felperessel, illetve nem vonták be a felperes területi engedélyét sem, de ezek a hiányok nem vonják maguk után a feljelentés érvénytelenségének következményeit. Ha a felperes a feljelentésben foglaltakat elismerte volna és a jelentést aláírja, akkor a bizonyítási eljárás mellőzhető lett volna, ha pedig a fegyelmi vétséget nem ismeri el és annak elkövetését a halórön kívül további egy tanú aláírása bizonyította volna, akkor pedig a felperest fegyelmi eljárás mellőzésével figyelmeztetésben vagy megrovásban lehetett volna részesíteni.

A jogerős ítélet megállapította azt is, hogy az első- és másodfokú fegyelmi bizottság jogszabálysértés nélkül folytatta le a fegyelmi eljárást. A felperest értesítették az eljárás megindításáról, megjelölték annak indokait is, védekezését a felperes előterjeszthette és értékelték a másodfokú eljárás során a felperes által meghallgatni kért tanúk írásos nyilatkozatát is. Rögzítette a jogerős ítélet indokolása azt is, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint azt a kérdést, hogy a kiszabott büntetés arányban áll-e az elkövetett vétséggel, a bíróságok nem vizsgálhatták, mert ez az alperes önrendelkezési jogát sértené. Az eljárás bíróságoknak az állandó bírói gyakorlatra figyelemmel azt kellett vizsgálnia, hogy a határozatban megállapított tényállás megalapozott-e, illetve az alperes a belső szabályzataiban foglaltakat betartotta-e vagy sem. Miután ezekre a kérdésekre a jogerős ítélet is igenlő választ adott, az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen kérte a jogerős ítélet megváltoztatását és a fegyelmi büntetést kiszabó határozat érvénytelenségének megállapítását, másodlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte azzal, hogy a Kúria utasítsa az eljárás bíróságokat új eljárásra és új határozat meghozatalára. A felperes kérelmében hangsúlyozta: nem követett el semmilyen fegyelmi vétséget az adott napon, a horgászatra beengedték, az adott helyzetben egyfajta szerződés jött létre közte és a horgászegyesület között. Sérelmezte azt is, hogy a fegyelmi eljárás során meghallgatott tanúkat a bíróság maga tanúként nem hallgatta meg, ezáltal sérült a közvetlenség elve.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte annak helyes indokai alapján.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Az állandó bírói gyakorlat értelmében a felülvizsgálati eljárásban érvényesül a felülmérlegelés tilalma. Ez azt jelenti, hogy a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg.

A jelen esetben a halóri jelentéssel indult a fegyelmi eljárás. Ennek vonatkozásában a jogerős ítélet okszerűen állapította meg, hogy a jelentés formai hibákban szenvedett, mert nem rögzítette a feljelentett személy, illetve a tanúk személyi, valamint horgászati adatait, továbbá a területi engedély helyszíni bevonására sem került sor. Azt is helytállónan állapította meg ugyanakkor a jogerős ítélet, hogy mindez önmagában a jelentés általános érvénytelenségét nem vonja maga után, csupán olyan következményekkel jár, hogy nem volt lehetséges a bizonyítási eljárás mellőzése és ennek megfelelő büntetés kiszabása. Nem ütközött tehát az egyesület fegyelmi szabályzatába az, hogy az egyesület elnöke a formai hiányosságokban szenvedő jelentést megvizsgálta és a fegyelmi eljárást elrendelte.

Az eljáró bíróságok helytállónan állapították meg, hogy az első- és másodfokú fegyelmi bizottság a fegyelmi eljárást szabálysértés nélkül folytatta le. A felperest tájékoztatták az eljárás tárgyáról, biztosították számára a védekezés lehetőségét. A fegyelmi eljárás idején hatályos Ptk. 62. § (6) bekezdése értelmében az egyesület szervei által hozott jog- vagy alapszabályt sértő határozat megsemmisítése iránt bármely tag a határozat tudomására jutásáról számított 30 napos jogvesztő határidőben pert indíthat. A perindítás a határozat végrehajtását nem gátolja, a bíróság azonban indokolt esetben - a tag kérelmére - a határozat végrehajtását felfüggesztheti. A per a törvényszék hatáskörébe tartozik.

A felperes igényének jogalapját a Ptk. ezen rendelkezései jelentik, szó sincs tehát arról - a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben -, hogy a felek viszonyát a szerződésekre vonatkozó rendelkezések alapján kellene elbírálni. A bíróságnak tehát kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes az eljárása során betartotta-e a jogszabályt, illetve belső szabályzatainak rendelkezéseit.

A Kúria szerint a jogerős ítélet helytállóan mérlegelte úgy a rendelkezésre álló bizonyítékokat, hogy az alperes részéről szabálysértés nem történt. A fegyelmi bizottságok személyi összetétele nem ütközött semmilyen összeférhetetlenségi szabályba, objektív külső mérlegelés alapján az sem volt megállapítható, hogy a bizottságok tagjait bármilyen elfogultság vezette volna a felperessel szemben. Az eljáró bizottságok nem végeztek kirívóan okszerűtlen mérlegelést akkor, amikor az általuk közvetlenül meghallgatott tanúk vallomását fogadták el a tényállás alapjául. A felperes csupán előadta, de semmilyen módon nem valószínűsítette azt, hogy a meghallgatott tanúkat személyes ellenszenv vezette volna vele szemben. A tanúk előadása a fegyelmi eljárás jegyzőkönyvei szerint nem volt ellentmondásos, így az elsőfokú bíróság alappal mellőzte az ő közvetlen tanúkénti meghallgatásukat a bírósági eljárásban. Azt is helytállóan állapította meg a jogerős ítélet, hogy a fegyelmi szabályzat keretei között az egyesület autonómiájába tartozik annak mérlegelése, hogy a lehetséges büntetések közül melyiket szabja ki, illetve milyen mértékű eltiltással sújtja a fegyelmi vétségen ért tagot. Ennek megváltoztatására, felülmérlegelésére a bírósági eljárás során az állandó bírói gyakorlat értelmében nincs lehetőség. Arra is helytállóan utalt a jogerős ítélet, hogy a másodfokú fegyelmi bizottság helytállóan értékelte .. tanú írásos nyilatkozatát oly módon, hogy az nem volt alkalmas a közvetlenül meghallgatott tanúk vallomásának lerontására, hiszen csak azt tartalmazta, hogy .. az autójában ült, rádiót hallgatott és nem hallotta azt, hogy vita alakult volna ki a helyszínen. A jogalap hiányára figyelemmel a jogerős ítélet megalapozottan utasította el a felperes kártérítési igényét.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a perköltség megfizetésére. Az alperesi képviselő munkadíja a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján került megállapításra. A felperes részére az elsőfokú eljárásban engedélyezett költségmentesség kiterjed a felülvizsgálati eljárásra is, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 50. § (1) bekezdésének megfelelő mértékű le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. április 29.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

AM

írnok